

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 011005 13 Кж 3
Бања Лука, 08.05.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Б. С. због кривичних дјела зеленаштва из члана 245. став 1., изнуде из члана 242. став 1. и 2. и прање новца из члана 280. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката др М. М. из Б. Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011005 13 Кв 6 од 23.04.2013. године, у сједници вијећа одржаној 08.05.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Б. С., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011005 13 Кв 6 од 23.04.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011005 13 Кв 6 од 23.04.2013. године, утврђено је да и даље постоје разлози за притвор из члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), против оптуженог Б. С., против кога се пред тим судом води кривични поступак по оптужници Окружног тужилаштва у Бањој Луци број: Т13 0 КТ 0012954 12 од 18.12.2012. године, због кривичних дјела зеленаштва из члана 245. став 1., изнуде из члана 242. став 1. и 2. и прање новца из члана 280. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама - у даљем тексту: КЗ РС).

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора која се врши по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, због битних повреда одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање или да се исто преиначи тако што ће се утврдити да више не стоје разлози за притвор према оптуженом.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овога рјешења из следећих разлога:

Неосновани су жалбени приговори да је првостепени суд починио битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде чланова 5. и 6. Европске конвенције о људским правима и основним слободама.

Чињеница што је судија Марија Аничих-Згоњанин као предсједник ванрасправног вијећа учествовала у доношењу побијаног рјешења, а да је три дана прије доношења побијаног рјешења, као члан претресног вијећа, такође учествовала у доношењу рјешења којим је одбијен приједлог бранилаца оптуженог за укидање притвора, ни у ком случају не значи да је побијано рјешење донијело вијеће које је по закону морало бити изузето, нити та чињеница представља околност која указује на разумну сумњу у непристрасност вијећа, како то у жалби истиче бранилац оптуженог. Наиме, одредбама ЗКП РС није прописана забрана да један судија учествује у својству члана или предсједника вијећа приликом одлучивања по приједлогу одбране за укидање притвора и у поступку контроле оправданости притвора. Исто тако, ова околност сама по себи, без других важних разлога, не доводи у разумну сумњу непристрасност поступајућег судију, па с тим у вези, не доводи у разумну сумњу ни непристрасност вијећа, због чега су неосновани и жалбени приговори да је побијано рјешење донесено уз повреде чланова 5. и 6. Европске конвенције о људским правима и основним слободама.

Надаље, жалбеним приговорима се не може се оспорити правилност чињеничних утрђења нити ваљаност датих разлога, садржаних у образложењу побијаног рјешења за постојање посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Побијано рјешење даје детаљно образложене разлоге, доводећи у међусобну повезаност чињеницу да се предметном оптужницом оптуженом ставља на терет извршење изузетно велики број кривичних дјела и то 14 кривичних дјела зеленаштва из члана 245. став 1. КЗ РС, 5 кривичних дјела изнуде из члана 242. став 1. КЗ РС, 5 кривичних дјела изнуде из члана 242. став 2. КЗ РС и једно кривично дјело прање новца из члана 280. став 3. у вези са ставом 2. и 1. истог закона, (која је вршио сам, а и у саизвршилаштву са оптуженим С. К. и С. Т.), са околностима које се односе на начин извршења дјела, правилно закључујући да су све то чињенице које имају значај нарочитих околности, које оправдавају бојазан да би пуштањем на слободу оптужени могао поновити кривично дјело. Обзиром да је првостепени суд правилно закључио да према оптуженом Б. С. и даље постоје разлози за притвор, потпуно ирелевантна је чињеница, коју бранилац у жалби наглашава, што је према оптуженим С. К. и С. Т., притвор укинут.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС и овај суд налази да се нису измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења и које оправдавају даљу примјену мјере притвора.

Како из наведених разлога жалба није основана, ваљало је исту одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић